

Věstník MŽP ČR, částka 6/2018

Sdělení

odboru obecné ochrany přírody a krajiny a odboru legislativního

Ministerstva životního prostředí

k výkladu pojmu „přírodě blízké koryto vodního toku“ a pojmu „vodní nádrž“ obsažených v zákoně č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu

Za účelem správné aplikace ustanovení §9 odst. 2 písm. c) a ustanovení §11a odst. 1 písm. n) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, je tímto sdělením upřesněn pojem „přírodě blízké koryto vodního toku“ a pojem „vodní nádrž“.

I. Pojem „přírodě blízké koryto vodního toku“

Podle §9 odst. 2 písm. c) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, není třeba souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, má-li být ze zemědělského půdního fondu odňata zemědělská půda pro obnovu přirozených a přírodě blízkých koryt vodních toků.

Pojmem **přírodě blízké koryto vodního toku** užitým v ustanovení §9 odst. 2 písm. c) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, se rozumí koryto nebo jeho část, které vzniklo na základě opatření k nápravě zásahů způsobených lidskou činností, kterým došlo ke zlepšení morfologického a ekologického stavu koryta vodního toku, přičemž pro existenci omezujících podmínek (např. střety vodního toku a jeho nivy se zástavbou a důležitými prvky technické infrastruktury sídel) nelze odstranit veškeré zásahy způsobené lidskou činností, a nelze tak z přírodního hlediska provést revitalizaci či renaturaci nejlepším možným způsobem, tj. provést obnovu revitalizací či renaturací, po níž lze považovat koryto vodního toku za přirozené.

Revitalizace vodního toku jsou stavební zásahy investičního charakteru, jasně definované stavebními pracemi a postupy, realizované zpravidla podle stavebního povolení, kterými se ve většině případů dříve technicky upravený vodní tok uvádí do původního přirozeného stavu před úpravou, kdy vodní tok a niva opět plní své přirozené funkce (retenční, samočisticí, biotopová, protipovodňová atd.).

Renaturace vodního toku jsou žádoucí procesy degradace technických úprav a technického vybavení vodních toků samovolným zpřírodněním upravených koryt vodních toků a jejich niv, kterými lze dosahovat srovnatelných efektů jako revitalizacemi, ovšem za podstatně nižších nákladů, popřípadě zcela bez nákladů. Jako příklad lze uvést rozpad technického opevnění, rozvolňování koryta toku vymíláním do stran, zanášení splaveninami, zarůstání bylinami a dřevinami, popovodňové změny koryt, bobří hrázování, aj.

Revitalizace a renaturace vodních toků jsou charakterizovány zejména následujícími aktivitami:

obnovení přirozeně malé průtočné kapacity a malých hloubek koryt vodních toků,

obnovení přirozeně velké tvarové členitosti koryt vodních toků, tedy obnovu hydraulické drsnosti, zároveň související s obnovou prostředí pro vodní biotu a

obnovu niv vodních toků, včetně břehových a doprovodných porostů dřevin.

Přirozené koryto vodního toku je definováno v ustanovení [§44](#) odst. 2 vodního zákona: Přirozeným korytem vodního toku je koryto nebo jeho část, které vzniklo přirozeným působením tekoucích povrchových vod a dalších přírodních faktorů nebo provedením opatření k nápravě zásahů způsobených lidskou činností a které může měnit svůj směr, podélný sklon a příčný profil.

II. Pojem „vodní nádrž“

Podle [§11a](#) odst. 1 písm. n) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, se odvody za trvale odňatou půdu nestanoví, jde-li o odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro vodní nádrže.

Pojmem **vodní nádrž** užitým v ustanovení [§11a](#) odst. 1 písm. n) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, se rozumí objekt, který slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměřování odtokového režimu povrchových vod, vzniklý

- a) vzdouvací stavbou na vodním toku,
- b) využitím přírodní nebo umělé prohlubně na zemském povrchu nebo
- c) ohrázením části území.

Vodní nádrž je opatřena zejména hrází, výpustním zařízením, bezpečnostním přelivem; dle typu nádrže, také obtokovým korytem, odběrným objektem, nátokovým korytem (náhonem) či odpadním korytem, součástí vodní nádrže může být také rybí přechod.

Za vodní nádrž podle [§11a](#) odst. 1 písm. n) zákona se nepovažuje využití umělé prohlubně uvedené pod písmenem b), jestliže prohlubeň vznikne těžbou surovin. Při posouzení záměru se vychází z charakteru vydobyté suroviny z prohlubně a z jejího následného využití.

Ing. Linda Stuchlíková, v. r.

ředitelka odboru obecné ochrany přírody a krajiny

JUDr. Libor Dvořák, Ph. D., v. r.

ředitel odboru legislativy